

Kopie
Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer 2015/2642
Datum van uitspraak 22 oktober 2015
Rolnummer 2014/AB/788

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000297457-0001-0011-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRECHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
definitief

RIJSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, openbare instelling, met zetel te 1060 BRUSSEL,
Victor Hortaplein, 11, appellant, vertegenwoordigd door mr. VAN DEN BOSSCHE l. loco mr.
DE GREEF Dirk, advocaat te 1700 DILBEEK, Eikelenberg 20

tegen

BVBA FOOD AND MORE, geïntimeerde, KBO 0206.731.645, met zetel te 2200 HERENTALS,
Lierseweg 21, vertegenwoordigd door mr. VANDERPOORTEN Annemarie, advocaat te 2970
SCHILDE, HOEVEDREEF 10.

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 13 oktober 2011 door de arbeidsrechtbank te Turnhout, 2^e kamer (A.R. 09/2282/A – 10/301/A),
- het voor eensluidend verklaard afschrift van het arrest, uitgesproken op tegenspraak op 11 januari 2013 door het arbeidshof te Antwerpen, afdeling Antwerpen, 9^e kamer, (A.R. 2012/AA/12 en 2012/AA/13),
- het voor eensluidend verklaard afschrift van het arrest van het Hof van Cassatie, uitgesproken op 5 mei 2014 door de 3^e kamer (S.13.0068.N),
- de dagvaarding na Cassatie, betekend op 18 juni 2014 en neergelegd ter griffie op 31 juli 2014,

- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 17 september 2015, waarna de debatten werden gesloten, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak werd gesteld op 15 oktober 2015. De uitspraak werd verdaagd tot op heden.

*

I. DE FEITEN EN DE PROCEDURE

1.

Op 28 november 2006 werd de bvba Benvolios failliet verklaard. Deze vennootschap baatte de snackbar "Benvolios" uit te Herentals. Er waren vijf werknemers in dienst, waaronder Els V en Christel E. Zij werden door de curator ontslagen.

Op 7 december 2006 kocht de heer Renzo W het volledige handelsfonds van de curator, met inbegrip van de "handelsnaam Benvolios", het klantenbestand, de telefoon- en faxnummers, de website en internetaansluiting, de bestelwagen en de volledige uitrusting van de snackbar.

De heer W huurde eerst het pand en kocht het daarna op 28 augustus 2008.

Op 11 december 2006 wierf de heer W de werknemers Els V en Christel E aan.

Op 15 oktober 2007 wierf hij een derde werknemer aan.

2.

De heer W paste vanaf het derde kwartaal 2006 de trimestriële doelgroepverminderingen voor een eerste en tweede aanwerving toe op basis van de bepalingen van artikel 342 e.v. van de Programmawet (I) van 24 december 2002. Vanaf het eerste kwartaal 2008 paste hij de trimestriële doelgroepverminderingen voor een derde aanwerving toe.

3.

In de loop van 2009 voerde de RSZ een onderzoek uit en kwam tot het besluit dat de voorwaarden voor de doelgroepvermindering niet vervuld waren.

Daarom besliste de RSZ om de doelgroepvermindering voor de drie aanwervingen te annuleren en stelde de heer W daarvan in kennis met een brief van 17 juli 2009 en een brief van 30 september 2009.

4.

De heer W betwistte de beslissing voor de arbeidsrechtbank te Turnhout (AR 09/2282/A).

De RSZ liet de heer W dagvaarden in betaling van achterstallige bijdragen voor de kwartalen 4/06 tot en met 4/07 (AR 10/301/A).

Met een eerste vonnis van 13 oktober 2011 voegde de arbeidsrechtbank te Turnhout de twee zaken samen en verklaarde de vordering van de heer W gegrond en de vordering van de RSZ ongegrond (AR 09/2282/A en AR 10/301/A).

De RSZ liet de heer W ook dagvaarden in betaling van achterstallige bijdragen voor de kwartalen 1/08 en 3/08 tot en met 3/09 (AR 10/1000/A). De heer W werd bij verstek veroordeeld maar tekende verzet aan.

Met een tweede vonnis van 13 oktober 2011 verklaarde de arbeidsrechtbank te Turnhout de vordering van de RSZ ongegrond (AR 10/1402/A).

5.

Met twee afzonderlijke verzoekschriften neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Antwerpen stelde de RSZ hoger beroep in tegen de vonnissen van 13 oktober 2011 van de arbeidsrechtbank te Turnhout.

Inmiddels had de heer W op 27 september 2010 de bvba Food and More opgericht, die ook de handelszaak overnam.

De bvba Food and More hervatte het geding met akte neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Antwerpen op 14 december 2012.

Met een arrest van 11 januari 2013 voegde het arbeidshof te Antwerpen de twee zaken samen en verklaarde het hoger beroep ontvankelijk maar ongegrond en bevestigde de vonnissen van de arbeidsrechtbank te Turnhout.

6.

De RSZ stelde op 6 juni 2013 een voorziening in cassatie in tegen het arrest van 11 januari 2013 van het arbeidshof te Antwerpen.

Met een arrest van 5 mei 2014 vernietigde het Hof van Cassatie het arrest en verwees de zaak naar het arbeidshof te Brussel.

II. DE VORDERINGEN IN HOGER BEROEP

7.

Zoals voor het arbeidshof te Antwerpen vordert de RSZ nog steeds:

de zaken met AR 2012/AA/12 en AR 2012/AA/13 samen te voegen,
de vordering van geïntimeerde ongegrond te verklaren,
de vordering van de RSZ ontvankelijk en gegrond te verklaren,

geïntimeerde te horen veroordelen om ingevolge het RU dd. 04/01/10 (kwartalen 4/06 t.e.m. 4/07) te betalen:

de som 1.724,79 € (bijdragen, opslagen en intresten), meer de verwijlsintresten aan 7% op 1.546,44 € vanaf 05/01/2010

Geïntimeerde te horen veroordelen om ingevolge het RU dd. 05/03/10 te betalen:

de som van 2.199,81 euro (bijdragen, opslagen en intresten), meer de verwijlsintresten aan 7% op 1.967,87 € vanaf 06/03/10,

haar te horen veroordelen tot betaling van de kosten, alsook de rechtsplegingsvergoeding.

8.

Het past om de beide zaken samen te voegen zoals ook de partijen vragen.

Het blijkt niet dat de vonnissen werden betekend zodat mag aangenomen worden dat het hoger beroep tijdig werd ingesteld. Ook de vormvoorwaarden werden nageleefd. Het hoger beroep is bijgevolg ontvankelijk.

III. BESPREKING

Wat betreft de doelgroepverminderingen

9.

Zoals het Hof van Cassatie bevestigde in zijn arrest van 7 april 2014 (S. 12.0135.N/4) met betrekking tot de wettelijke bepalingen in de versie zoals van toepassing op dit geschil, geldt het volgende:

“7. Krachtens de bepalingen van de artikelen 335 en volgende van de Programmawet (I) van 24 december 2002 kan de werkgever, die aan de voorwaarden bepaald in de artikelen 342 en 343 van diezelfde wet voldoet, genieten van een tijdelijke doelgroepvermindering van de bijdragen voor sociale zekerheid voor maximaal drie nieuw in dienst genomen werknemers.

Krachtens artikel 344 van de Programmawet (I) van 24 december 2002, geniet de in artikel 343 bedoelde werkgever niet van de bepalingen van dit hoofdstuk indien de nieuw in dienst genomen werknemer een werknemer vervangt die in de loop van de vier kwartalen voorafgaand aan de indienstneming in dezelfde technische bedrijfseenheid werkzaam is geweest.

Uit deze bepalingen volgt dat een nieuwe indienstneming geen recht geeft op de bedoelde bijdragevermindering wanneer zij niet gepaard gaat met enige reële werkgelegenheidsschepping in dezelfde technische bedrijfseenheid.

8. Voor de toepassing van artikel 344 van de bedoelde Programmawet dient het bestaan van een technische bedrijfseenheid bepaald te worden op grond van sociale en economische criteria. Dit betekent dat nagegaan moet worden of de entiteit waarin de nieuw in dienst genomen werknemer wordt tewerkgesteld, sociaal en economisch verweven is met de entiteit waarin, in de loop van de twaalf maanden voorafgaand aan zijn indienstneming, een werknemer werkzaam is geweest die hij vervangt....”.

(vgl. ook Cass. 30 oktober 2006, www.juridat.be). Het Hof van Cassatie herhaalde deze principes in zijn arrest van 5 mei 2014 in de zaak tussen de RSZ en de bvba Food and More en overwoog in het bijzonder wat betreft deze zaak :

“3. De omstandigheid dat werknemers van wie de arbeidsovereenkomst regelmatig werd beëindigd door een werkgever, na een bepaalde onderbreking in dienst worden genomen door een andere werkgever, belet niet dat die werknemers in aanmerking worden genomen om na te gaan of er een sociale verwevenheid bestaat tussen de entiteiten uitgebaat door de beide werkgevers.

4. De appelrechters die oordelen dat de persoon van de werknemers op sociaal vlak niet het enige bindmiddel kan zijn tussen de beide werkgevers, dat de band met de werkgever ophoudt te bestaan van zodra de arbeidsovereenkomst wordt beëindigd en op grond daarvan besluiten dat er geen sociale verwevenheid bestaat tussen de beide entiteiten, verantwoorden hun beslissing niet naar recht”.

10.

Artikel 344 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 verwees weliswaar aanvankelijk naar de definitie (en het wettelijke vermoeden van het bestaan) van een "technische bedrijfseenheid" in artikel 14 van de wet van 20 september 1948 houdende de organisatie van het bedrijfsleven. De wetgever heeft deze verwijzing evenwel geschrapt nog voor dat op 1 januari 2004 artikel 344 van de Programmawet (I) van 24 december 2002 in werking trad, juist omdat *artikel 14 van de wet van 20 september 1948 niet zomaar toepasbaar kan gemaakt worden voor de definiëring van de nieuwe werkgevers* (artikel 50 van de Programmawet van 22 december 2003, B.S. 31 december 2003 en Memorie van toelichting, doc 51 0473/001 van de Kamer, p 35). Inderdaad gaat het in artikel 14 van de wet van 20 september 1948 om het samentellen van de werknemers in verschillende entiteiten die eenzelfde technische bedrijfseenheid vormen in het kader van de vraag of voldaan is aan het vereiste aantal werknemers om een ondernemingsraad in te stellen.

De regeling van de doelgroepenvermindering in de Programmawet (I) van 24 december 2002 heeft daarentegen als bedoeling een reële werkgelegenheidsschepping aan te moedigen en daarbij de vervanging van een werknemer die in het jaar voordien is uit dienst getreden in dezelfde technische bedrijfseenheid niet in aanmerking te nemen.

11.

Rekening gehouden met de voormelde wettelijke bepalingen, dient het hof te besluiten dat de heer W geen aanspraak kon maken op de doelgroepvermindering voor eerste aanwervingen.

Immers blijkt dat hij korte tijd na het faillissement en de stopzetting van de uitbating van de snackbar door de bvba Benvolios, diezelfde snackbar, met dezelfde handelsnaam "Benvolios" uitbaatte en nog steeds uitbaat. Beide entiteiten waren zowel economisch als sociaal zeer verweven: de snackbar werd verder uitgebaat in hetzelfde pand en met de volledig overgenomen uitrusting en naambekendheid en met twee werkneemsters die ook reeds tot aan het faillissement daar werkten. Het enige wat veranderde was de persoon van de werkgever. Deze is niet "van nul begonnen" zoals de bvba Food and More beweert in haar conclusies, maar kocht een handelszaak die bestond en die slechts gedurende korte tijd gesloten was, te kort om daardoor het cliënteel definitief te verliezen. De twee werkneemsters werden weliswaar door de curator ontslagen, maar zij werden vervolgens opnieuw tewerkgesteld in dezelfde handelszaak.

12.

De bvba Food and More beweert in conclusies dat de heer W wel van de doelgroepenvermindering had kunnen genieten indien hij andere werknemers had aangeworven die vreemd waren aan de zaak. Deze vergelijking is puur hypothetisch en onrealistisch gezien de heer W deze twee dames precies had aangeworven omwille van hun ervaring in diezelfde zaak (p.10 conclusies Food and More).

De bvba Food and More somt in haar conclusies een aantal wijzigingen op die de onderneming onderging sinds de heer W de zaak uitbaatte (stijging omzet, nieuwe deeltijdse aanwervingen, afschaffen van (de kleine) verbruiksruimte, nieuw arbeidsreglement, (licht) gewijzigde openingsuren, geen verkoop meer van kranten, maar wel Lotto , tabak en wijn , uitbreiding ook van het assortiment, nieuwe leveranciers en verpakkingen). Dergelijke aanpassingen behoren tot de normale evolutie van een horecazaak en raken niet aan de essentie ervan. In het bijzonder doen deze wijzigingen geen afbreuk aan de onderlinge verwevenheid tussen de beide entiteiten zoals beschreven hierboven. Zoals de bvba Benvolios, was de heer W en ook nog steeds de bvba Food and More overigens ingeschreven voor dezelfde economische activiteit (NACE-code 56102: "eetgelegenheden met beperkte bediening").

13.

Waar er in het vierde kwartaal van 2006 vijf werknemers werden tewerkgesteld door de bvba Benvolios en daar uit dienst traden, ging het dus niet om drie *nieuwe* aanwervingen in 2006-2007 als bepaald in artikel 343§2 van de Programmawet (I) van 24 december 2002.

De beslissingen van de RSZ waren in overeenstemming met de wet. De bvba Food and More moet de achterstallige bijdragen betalen en betwist als dusdanig niet de bedragen die worden gevorderd.

Wat betreft de rechtsplegingsvergoeding.

14.

De bvba Food and More wordt in het ongelijk gesteld en dient de kosten van het geding te betalen , in eerste aanleg en in hoger beroep.

Er is geen *rechtsplegingsvergoeding* verschuldigd voor de procedure voor het Hof van Cassatie (Cass. 21 oktober 2010 en Cass. 27 juni 2008, www.juridat.be). Er is ook slechts recht op één rechtsplegingsvergoeding per aanleg.

Immers, krachtens artikel 1018, eerste lid, 6°, Gerechtelijk Wetboek omvatten de kosten de rechtsplegingsvergoeding zoals bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek; volgens artikel 1022, eerste lid, Gerechtelijk Wetboek, is de rechtsplegingsvergoeding een forfaitaire tegemoetkoming in de kosten en erelonen van de advocaat van de in het gelijk gestelde partij. Artikel 1; tweede lid, van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding bedoeld in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek en tot vaststelling van de datum van inwerkingtreding van de artikelen 1 tot 13 van de wet van 21 april 2007 betreffende de verhaalbaarheid van de erelonen en de kosten verbonden aan de bijstand van de advocaat, bepaalt dat de bedragen vastgesteld worden per aanleg. (vgl. Cass. 10 januari 2011, www.juridat.be).

Zo is de dagvaarding die de zaak aanhangig maakt bij de rechter waarnaar de zaak verwezen, geen gedinginleidende akte, maar een akte tot hervatting en voortzetting van het geding dat is aangevat voor de rechter wiens beslissing werd vernietigd (Cass. 27 september 1993, Arr. Cass.1973,762).

Er is dus geen afzonderlijke rechtsplegingsvergoeding verschuldigd voor de procedure bij verstek en na verzet in eerste aanleg.

Er is ook geen afzonderlijke rechtsplegingsvergoeding verschuldigd voor de procedure voor de arbeidshoven te Antwerpen en te Brussel, want dit betreft éénzelfde aanleg.

Het hof herleidt de rechtsplegingsvergoeding in hoger beroep tot het minimumbedrag zoals gevraagd door de bvba Food and More. Zij toont met haar jaarrekeningen aan dat haar financiële draagkracht beperkt is ; zij dient met haar beperkte middelen ook reeds de kosten van haar eigen raadslieden te betalen in de lange procedure (arbeidsrechtbank; arbeidshof Antwerpen, Hof van Cassatie en arbeidshof Brussel). De RSZ maakt bovendien ook nog aanspraak op een rechtsplegingvergoeding voor de beide procedures in eerste aanleg, ook al verklaart zij in conclusies dat de rechter niet was ingegaan op het gezamenlijk verzoek van de partijen om de beide zaken samen te voegen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Voegt de beide zaken betreffende het hoger beroep tegen de vonnissen van de arbeidsrechtbank te Turnhout van 13 oktober 2011 samen;

Verklaart het hoger beroep van de RSZ in beide zaken ontvankelijk en gegrond,

Hervormt de bestreden vonnissen en verklaart de oorspronkelijke vordering van de heer W ongegrond, en verklaart de vorderingen van de RSZ ontvankelijk en gegrond.

Veroordeelt de bvba Food and More tot betaling van de som 1.724,79 € (bijdragen, opslagen en intresten), meer de verwijlsintresten aan 7% op 1.546,44 € vanaf 05/01/2010 en de som van 2.199,81 euro (bijdragen, opslagen en intresten), meer de verwijlsintresten aan 7% op 1.967,87 € vanaf 06/03/10 en de gerechtelijke interest.

Legt de kosten van het geding in eerste aanleg en in hoger beroep ten laste van de bvba Food and More, begroot voor de RSZ als volgt:

In de zaak in eerste aanleg met AR 10/1402/A:

94,58 euro dagvaardingskosten,- 2,25 euro uitgifte verstekvonnis,

- 98,21 euro betekening verstekvonnis,

- 715 euro rechtsplegingsvergoeding,

In de zaak in eerste aanleg met AR 09/2282/A en AR 10/301/A:

- 112,54 euro dagvaardingskosten,

- 1.210 euro rechtsplegingsvergoeding,

In hoger beroep:

- 142,97 euro betekening arrest,

- 136,13 euro kosten betekening voorziening in cassatie,

- 258,90 euro kosten dagvaarding na cassatie,

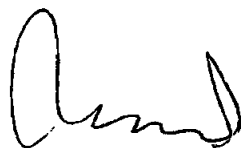
- 550 euro rechtsplegingsvergoeding .

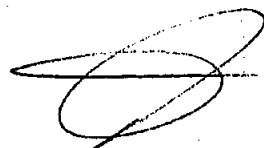
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

Carla CORBISIER,
Ivo VAN DAMME,
Karel GACOMS,
arbeider,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-
griffier.

Carla CORBISIER

Sven VAN DER HOEVEN

Ivo VAN DAMME

Karel GACOMS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 22 oktober 2015 door:

Carla CORBISIER, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Carla CORBISIER

Sven VAN DER HOEVEN

